

De "sidste" dage med Ottar

22. februar 2007

Ottar gled jo i vandet fredag den 13. og blev lagt for anker. Hun var under opsyn dagene efter og så blev det torsdag med blæst og lavvande.

Waders var for korte

Da Sylvie og jeg mødte op til arbejdet klokken fem mødte der os et skrækkeligt syn. Det var blevet lavvande og Ottar var nede og ligge på siden – bordfyldt og hver bølge der kom skyllede ind over hende. Vi prøvede at rette hende op så hun kunne blive lænset, det gik ikke, vi prøvede at trække hende ud hvor hun kunne flyde, det gik heller ikke. Så kom Nicole, men vi var stadig for få. Så manglede der lige telefonlisten – men Connie fik jeg fat i og hun gik igang med at tromle folk sammen og ville selv komme. Lidt senere kom hun sammen med Hans og derefter dukkede Gitte og Thomas op og lidt senere Jens Peter. Sylvie og Hans blev iført vaders og så blev der skubbet og trukke. Ud for broen var der lige vand nok til at hun kunne flyde og så kom der gang i øsespandene. Connie og Gitte blev ombord medens Sylvie og Hans skubbe skibet så langt ud de kunne og her blev Sebbes 40 kg anker lagt ud med

Skibslaget Sebbe Als Augustenborg

kæde samt Ottars eget anker med kæde (i samme ende) så hun kunne ligge for svaj. Hun lå ret langt ude på godt en meter vand. Sylvie og hans gik ind så hans kunne medbringe et par vadere til pigerne på skibet – det ville Connie ikke vente på – hun sprang bare i og vadede i land. Her blev hun mødt med håndklæde samt tørre bukser – det trængte hun til – men nu lå Ottar sikkert. De næste dage blev der holdt opsyn med hende, men der var jo lige et prob-

En lama fodres

lem, vi kunne ikke øse hende! Søndag var vi fire på nausten og Sylvie iførte sig igen vadere for at gå ud og hente skibet, men nu var det normal vandstand og vadere for korte – ups! Næste plan – Ingrid havde en gummibåd – den hentede Sylvie og jeg senere på eftermiddagen og den var altså ikke så stor. Efter at have pumpet den op skulle jeg lige finde ud af at komme op i den og da jeg med en åre havde padlet mig ud til Ottar var det så lige at komme ud af den lille levende tingest og op i Ottar – det lykkedes, jeg blev kun lidt våd, men det så vist ret komisk ud. Så fik jeg afmærket ankrene, kastede los og Sylvie trak mig så ind. Der var noget vand i Ottar, men ikke slemt. Vi lænsede og roede så ud og hentede de 2 ankre, fik låst og roede Ottar ind på plads i havnen. Nu var det så lige at bilen stod på nausten. Vi tog strandvejen og fik undervejs hilst på en lama. Det er ikke en gåtur der kan anbefales, den er ret våd. Men vi kom frem og kom hjem. Vi ses på torsdag.

Skibslagshilsen
Steen Weile